

Båndet

Menighetsblad for Lindesnes menighet
Nr. 1 - 2021 > 73. årgang

God påske!

FRA REDAKSJONEN

Redaksjon, ønsker alle våre lesere Ei GOD PÅSKE!

I 2021 kommer menighetsbladet Båndet ut med fire utgaver.

Björg N. Tjøm

Båndet er først og fremst et meldingsblad der vi informerer om hva som skjer i kirken, ungdomslokalet og bedehusene. Vi åpner for friske innspill som ikke nødvendigvis er helt i tråd med redaksjonens holdning i ett og alt, men vi henviser eventuelle debatter til andre fora.

Følg oss på nettet:
Kirken.no/Lindesnes

Facebook:
Den Norske Kirke
i Lindesnes

NESTE NUMMER

Neste nummer kommer ut i uke 25. Stoff til bladet må være hos oss innen 1. juni.

Husk å legge eventuelle bilder ved som egen bildefil (jpg. eller lignende). Ikke legg dem med i tekstdokumentet.

REDAKSJONEN

Paul Daasvand, Tore Foss,
Trine Hjelmaas Thu og
Björg Nilsen Tjøm
Telefon: 38 27 28 70
E-post: post.lindesnes@kirken.no
Kontonr.: 2801 53 82351

Grafisk produksjon:

BJORVAND & CO

Informasjon om gudstjenester og arrangementer

Vi følger de råd og retningslinjer som gjelder til enhver tid.
Følg oss på nett for oppdatert informasjon.

Gudstjenester i Lindesnes

21.3. Maria budskapsdag
Valle kirke kl. 11.00
Offer

28.03. Palmesøndag
Spangereid kirke kl. 11.00
Offer

01.04. Skjærtorsdag
Vigmostad kirke kl. 11.00
Offer

02.04. Langfredag
Valle kirke kl. 11.00

03.04 Påskenenatt
Spangereid kirke kl. 23.00

04.04 Påskedag
Valle kirke kl. 11.00
Offer

11.04. 2. søndag i påsketiden
Vigmostad kirke kl. 11.00
Offer

11. 04. 2. søndag i påsketiden
Spangereid kirke kl. 19.00
Offer

18.04. 3. søndag i påsketiden
Valle kirke kl. 11.00
Avslutning av s-leir
Offer

25.04. 4. søndag i påsketiden
Spangereid kirke kl. 11.00
Offer

02.05. 5. søndag i påsketiden
Valle kirke kl. 11.00
Offer

09.05. 6. søndag i påsketiden
Vigmostad kirke kl. 11.00
Offer

09.05. 5. søndag i påsketiden
Spangereid kirke kl. 19.00
Offer

17.05. 17. mai
Valle kirke kl. 09.30
17. maigudstjeneste
Offer til Redd Barna

17.05. 17. mai
Spangereid kirke kl. 11.15
17. maigudstjeneste
Offer til Redd Barna

17.05. 17. mai
Vigmostad kirke kl. 11.15
17. maigudstjeneste
Offer til Redd barna

23.05. Pinsedag
Valle kirke kl. 11.00
Offer

30.05. Treenighetssøndag
LINDESNES FYR kl. 11.00
Friluftsgudstjeneste
Offer

06.06. 2. søndag i treenighet
Vigmostad kirke kl. 11.00
Offer

06.06. 2. søndag i treenighet
Spangereid kirke kl. 19.00
Offer

13.06. 3. søndag i treenighet
Valle kirke kl. 11.00
Offer

20.06. 4. søndag i treenighet
Spangereid kirke kl. 11.00
Offer

27.06. 5. søndag i treenighet
Valle kirke kl. 11.00
Offer

Prestens penn

Annerledesåret 2020

Etter at vi i mars for et år siden plutselig begynte å forstå at Covid 19 ikke bare var et problem for Kina, men en verdensomspennende pandemi har hverdagen blitt annerledes for oss alle sammen. Vi har lært oss å hilse på nye måter. Vi måtte redusere sosial omgang. Noen har mistet

jobben eller blitt permittert. Mange studenter og skoleungdommer har blitt henvist til hjemmeundervisning i lange perioder.

Også i kirkelig sammenheng har Covid 19 medført dramatiske endringer. Kirkas oppdrag er å samle folk omkring Guds ord, om nattverd og dåp. Alt dette ble med ett problematisk.

Siden mars i fjor har vi etter beste evne balansert mellom ønsket om å utføre vårt oppdrag som kirke og å være lojale mot våre myndigheter. Myndighetene har også strevd for å finne balansen mellom folks behov og hvilke tiltak som må gjøres for å få kontroll på smittespredningen.

Vi har forsøkt å være kreative. Særlig fra starten av la vi ut ganske mange innslag på facebook med andakter og salmer. Den første tiden ble vi oppmuntret av at mange var innom og så på disse innleggene. Vi så likevel at interessen for dem dalte og det ble færre «klikk» på innleggene. Vi skal ikke glemme det vi har lært om digitale virkemidler i fremtiden, men kirken kan aldri basere seg på å være et digitalt fellesskap.

På vårparten forsøkte vi med drive-in-gudstjenester. De ble tatt imot med begeistring av de som møtte opp. Vi har også sett at oppmøte på denne type gudstjenester har vist en økende tendens. Vi forsøkte oss til og med på drive-in-gudstjeneste på julaften. Mer enn 70 biler fylte parkeringsplassen på Livold, de fleste med flere passasjerer. I følge tilbakemeldingene etter gudstjenesten var også den vellykket.

Etter jul strevde vi med at kirkebenkene ikke regnes for «faste seter». Det førte til at vi maksimalt kunne være ti personer inne i kirkerommet. Det opplevdes som en lite fleksibel regel. Det er vanskelig å forstå at maks ti personer gjelder både i et lite kapell og i Nidarosdomen!

I skrivende stund er dette akkurat forandret slik at vi kan få ganske mange mennesker inn i kirkene våre og likevel ta vare på smittevernet. Forbeholdet er hele tiden at det kan komme utbrudd slik at vi må stenge helt ned i en periode igjen.

Selv er jeg spent på om vi får liv til å feire påske på en skikkelig måte i år. I fjor ble det ingen gudstjenester i påsken. Dette året må vi få til utegudstjenester, om det blir umulig å komme innendørs.

Uansett virker det nå som om vi ser lys i tunellen. Selv om tunellen enda er lang ser vi fram til den dagen da vi kan feire gudstjeneste med både dåp og nattverd uten å være engstelige for smitte og sykdom.

Rolf

PÅSKEN I VIGMOSTAD, VALLE OG SPANGEREID KIRKER

I 2020 var alt vi fikk til i noen spake facebook-innlegg. Hva det blir i år vet vi ikke, men jeg drømmer om en påske der vi kan feire påsken sammen inne i kirkene. Dette året ønsker vi en større konsentrasjon om de hellige dagene, Skjærtorsdag til Påskemorgen.

Gudstjenestene vil henge sammen i en helhet. Derfor får du ikke hele påskebudskapet med deg om du lar det bli med en av gudstjenestene.

Skjærtorsdag i Vigmostad kl. 11.00 står selvsagt i nattverdens tegn og gir oss et forspill til påskens dramatik. Denne gudstjenesten avsluttes med at vi avdekker alterbordet.

Langfredag i Valle kirke kl. 11.00 handler om Jesu lidelse og død. Gjennom bibeltekster og stillhet vil vi

forsøke å gjøre hendelsene nærværende. Før vi går ut dekkes alteret med det sorte kledet Som er i bruk ved hver begravelse i kirken.

Påskennattsgudstjenesten kl. 23.00 er en sjelden stemningsfull og gripende gudstjeneste. Der stilles det store spørsmålet: «Kan det virkelig være mulig at Jesus har stått opp?» Selv ser jeg fram til å bruke den nye flotte messehakelen denne dagen.

Påskedag i Valle kirke bryter jubelen løs og vi kan hilse hverandre med den gamle hilsenen: «Kristus er stått opp. Ja han er virkelig stått opp!»

**Velkommen til kirke!
Bli med på hele feiringen!**

PÅSKEN 2021 I LINDESNES SOKN

**28. mars kl. 11.00 Palmesøndag
Spangereid kirke**

Det er jubel og palmeblader som svinges. Vi forberedes likevel på Jesu lidelse og død.

**1. april kl. 11.00 Skjærtorsdag
Vigmostad kirke**

Jesus lengtet etter fellesskapet med sine disipler. Han gleder seg fortsatt når vi deltar i nattverden.

**2. april kl. 11.00 Langfredag
Valle kirke**

En gudstjeneste der vi følger Jesus mot kors og død. Gudstjenesten preges av evangeliens lidelseshistorie.

**3. april kl. 23.00 Påskennatt
Spangereid kirke**

Påskennattsmessen har for mange påskens høydepunkt. Kom og opplev!

**4. april kl. 11.00 Påskedag
Valle kirke**

Påskemorgen slukker sorgen! Ja, Han er sannelig stått opp!

**Avstandene er små i Lindesnes.
La oss feire påsken sammen!**

50-ÅRS KONFIRMANTER

Vi har mange utfordringer grunnet Covid 19. En av dem er å samle 50 årskonfirmantene. De som var invitert i 2020 valgte å utsette til 2021.

Du som ble konfirmert i Valle, Vigmostad eller Spangereid kirke våren 1971 vil motta invitasjon til gudstjeneste i Valle kirke 3. oktober.

KELTISK MORGENBØNN

Hver onsdag kl 07.00 fremover blir det Keltisk morgenbønn i sakristiet i Valle kirke 15. minutter før og etter vil det være åpent for stillhet. Morgenbønnen i seg selv varer ca 15 minutter.

Velkommen til en god start på dagen!

SIMEN, LEK MAT OG FELLESSKAP

Simen er et fellesskap der alle er velkommen! Vi har likevel plass for mange flere og vi håper derfor at du som leser dette også vil stikke innom oss for å se om dette er noe for deg.

Vi samles første mandag i hver måned kl. 18.30.

HAR DU NOE PÅ HJERTET?

Det er ikke alltid like lett å få til god kommunikasjon! Vi ønsker at det skal være enkelt å få oss i tale, men vi er ganske sikre på at noen har meninger om gudstjenestene, trosopplæringen, Båndet og andre sider ved menighetens virksomhet uten at vi får del i dette.

Kontoret

Kontoret i Rådhusveien 5 er åpent mandag-torsdag fra 09.00 til 14.00. Vi synes alltid det er hyggelig med besøk og vi tror til og med at det er hyggelig å besøke oss på kontoret! Stikk gjerne innom enten du har noe på hjertet eller rett og slett har lyst på en liten prat.

Menighetsrådet

Det er nå et menighetsråd for alle tre kirkene i kommunen. Stanley Tørressen er leder. Ta gjerne kontakt med han om det er noe som du synes skal tas opp i rådet.

Båndet

Bladet du holder i hånden er meldingsbladet vårt. Det er ikke et organ for vidløftige teologiske diskusjoner. Men vi vil gjerne formidle hva som skjer av positivt arbeid i våre menigheter. Vi ønsker også å formidle vitnesbyrd om troens liv.

Gudstjenestegrupper

I Valle og Spangereid er det opprettet grupper som er med på å planlegge den enkelte gudstjeneste. Har du meninger om gudstjenestens utforming, salmevalg osv så er dette stedet for deg. Vi ønsker flere med i disse gruppene så det er bare å melde fra til kontoret om du kan tenke deg å delta. Gudstjenestegruppene har samling tirsdag kl. 18.00-19.00 (presis) en halv uke før den gudstjenesten som skal planlegges. Den enkelte gruppe samles 2-4 ganger pr semester. Deltakelse i en slik gruppe har ingen «bindingstid» om du etter bare en gang finner ut at det ikke var noe for deg like vel er det helt OK!

Pauls tanker om ting

Om å ha det travelt

Jeg kan ikke garantere at det stemmer; men det sies at Søren Kierkegaard skal ha ytret følgende: «*Av alle tåpelige ting forekommer det meg mest tåpelig – det å ha det travelt!*» (Sitat slutt)

Om han har sagt det – eller ikke – er ikke så viktig. Det som er viktig

i denne sammenheng er å ta «fem minutter». Sette seg ned og tenke gjennom det som vi ikke vet om Kierkegaard har sagt eller ikke sagt. Vi har det visstnok forferdelig travelt – i det minste synes vi selv det. Kanskje er det snarere nærmere sannheten at vi kaver mer enn strengt tatt nødvendig.

Selvfølger er jeg klar over at det er mange som har mye å gjøre. Men vi er vel ikke alltid så opptatt at vi ikke har tid for hverandre. Det er der – tror jeg – at vår tids egentlige problem – eller skal vi si nød – ligger. Vi er ikke roboter - vi er mennesker med tanker og følelser – med behov for nærhet, omsorg; at noen har tid for oss.

Hver dag er vår dag. Den står til vår rådighet. Det er opp til hver enkelt hva vi fyller dagen med. Dagen blir det vi gjør den til. Hva om vi satte av litt tid til å leve – leve i nuet? Ikke gremmes over det som ligger bak oss – eller ta sorgene på forskudd.

Vi har behov som må dekkes – ut over det å arbeide, streve og jage på fra morgen til kveld. Hvor lett det er å bli avstumpet – når vi sultefores på omgang og nærkontakt med hverandre. En hel dag full av tid – var ordene som kom fra ei lita jente for mange år siden. En hel dag full av tid for hverandre! Minne oss om at det å være et menneske – er mer enn bare det å eksistere fra dag til dag – VI SKAL LEVE!

Festina lente – skynd deg langsomt – er kloke ord fra keiser Augustus (han med manntallet) Fastetiden – er tiden for stillhet – slå ned litt på farten, for å få kontakt med meg selv – med mine nærmeste – og ikke minste det påsken minner oss om.

Påsken feires fordi den har et religiøst innhold. Kommer ikke dette frem – da er det ikke påske – i beste fall en samling av fridager. Påske uten Guds ord er omtrent som 17. mai uten Ja vi elsker ...

Påskedagen fyller meg med glede og takknemlighet – og jeg ønsker alle

En god og velsignet påske!

SMS VARSLING

Vi tilbyr SMS varsling til mange av våre arrangementer!

Ta kontakt med oss på kirkekontoret, så skriver vi deg på lista.

Tjenesten er helt gratis for deg!

LINDESNES SOKN

Vippsnummer:

S&M Leir: 533945

Båndet: 533947

Babysang: 533944

Valle kirke, offer: 533940

Vigmostad kirke, offer: 533941

Spangereid kirke, offer: 533943

Vi vil fremdeles ha vanlig kollekt i våre kirker, men for mange er Vipps et lettvinnt alternativ.

Susan måtte drikke vannet hun vasket klær i

For seksbarnsmoren Susan Miyambo (35) var rent vann kun en fjern drøm.

Alt vannet hun trengte til mat, drikke og klesvask måtte hun hente i en skitten elv.

Seksbarnsmoren Susan Miyambo trodde aldri at hun skulle få rent vann, men nå som hun har fått det kan hun bruke mer tid sammen med barna sine.

Tekst: Anette Torjusen

Vi er i landsbyen Kasalaulo i Zambia, i et område hvor flere tusen flyktninger fra Kongo har søkt tilflukt. Her bor Susan sammen med de seks barna sine i et lite hus med strå på taket.

Tunge kanner

Med honer som flakser rundt bena hennes, et barn på armen og et som holder i skjortekanten, forteller hun om timelange gåturer for å hente vann før de fikk rent vann til landsbyen. - Mangel på vann ga oss mange helseproblemer. Elva var vår nærmeste vannkilde, og den var både skitten og full av bakterier. Vi var veldig ofte syke, forteller hun.

Alternativet var å gå langt med tunge kanner. Flere timer måtte hun bruke for å hente rent vann. Det var det ikke alltid tid til med seks barn å ta seg av. Derfor ble vannet fra elva ofte den enkleste løsningen. Vannet hun vasket klær i, drakk, badet barna i og lagde mat med. Vannet hun delte med dyr og insekter. - Vi måtte gå store avstander for å komme til vannkilden, og det var vanskelig for familien min å få til det, forklarer hun.

Brønn som endret alt

Susan tar oss med inn i huset sitt der de er mange på liten plass. Litt av plassen er satt av til oppbevaring av fisk og den populære grønnsaken, kassava, som smaker nesten som en potet. - Her ser du litt av inntekten min, smiler hun. For salg av både fisk og kassava gir ekstra penger til storfamilien. Hun peker på de fargerike vannkannene som står ved matlagingsplassen. - Nå trenger vi ikke lenger å gå langt for å hente vann. Takket være Kirkens Nødhjelp har vi fått rent vann i landsbyen. Det er vi så takknemlige for.

Landsbyen, med 1753 innbyggere, er en av mange som har fått tilgang til vann av Kirkens Nødhjelp. Våren 2018 boret vi en brønn. Det er viktig for oss at hele landsbyen får eierskap til vannsystemet vi bygger. Derfor samarbeider vi tett med våre lokale partnere og vanningeniører. Innbyggerne er med på tilrettelegging og velger en egen komité som vedlikeholder og har ansvar for vannforsyningen. For Susan er det nå bare en kort tur bort til brønnen som er omringet av kanner klare til å fylles opp. - Nå kan jeg gi familien min rent vann. Det er jeg så glad for.

Men selv om Susan ikke lenger er bekymret for å bli syk av skittent vann, har hun en annen stor bekymring. En bekymring hun deler med resten av verden: Covid-19. - Jeg er redd for å bli smittet når mange av oss er samlet, og jeg frykter for barnas og mitt liv. Covid-19 er virkelig og utgjør en fare for oss alle. Spesielt er hun bekymret for lange køer ved vannpumpa. I landsbyen er det mange som setter pris på rent og trygt vann, og etterspørselen er derfor stor. - Min oppfordring er at det bores enda flere brønner for å møte etterspørselen, slik at enda flere får tilgang til rent vann og vi kan ha god avstand for å unngå smitte.

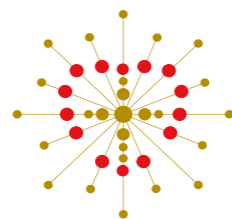
Avhengig av hjelp for å hjelpe

For at Susan og andre skal få rent vann trengs det hjelp fra oss. Også i 2021 skal frivillige over hele Norge være med på Kirkens Nødhjelps fasteaksjon og samle inn penger til brønnboring, latrinebygging og andre tiltak som redder liv i fattige lokalsamfunn ute i verden. Verden står fortsatt overfor en pandemi som rammer oss alle på ulike måter. Kirkens Nødhjelp har nådd ut til over 2,4 millioner mennesker med koronaforebyggende tiltak siden mars 2020, takket være deres innsats og bidrag.

DU KAN BIDRA DIGITALT NÅR <LINDESNES MENIGHET> SKAL GJENNOMFØRE ÅRETS INNSAMLINGSAKSJON 21.-23. MARS VED Å SENDE EN GAVE TIL KONTONUMMER 1594 22 87493, ELLER VIPPS TIL 2426, ELLER SMS VANN TIL 2426 (250,-)

Brønnen i Kasalaulo i Zambia er rett utenfor huset til seksbarnsmoren. Tilgang til rent vann har forandret livet hennes. Hun kan blant annet bruke mye mer tid på å dyrke kassava og mango.

STØRST AV ALT

Trosopplæring vinter 2021

Nå er vi alt godt i gang med 2021. Vi begynner å bli vant til at ting ikke kan gjøres som tidligere, samtidig som vi lengter tilbake til slik det var før. Vårt motto er: Gi ikke opp, gjør det du kan ut fra de mulighetene du har! Med dette som utgangspunkt har vi fått til fine trosopplæringsamlinger i vinter. En stor takk til barn og foreldre som har stilt opp på våre opplegg.

Utdeling av 6 årsbok i Spangereid kirke 3. februar

Da vi ikke kunne være mer enn ti personer inne i kirka inviterte vi til utdeling av 6 årsbok rundt bålpanna utenfor. Vi startet samlingen ute rundt bålet med å få se dramatisering av bibelfortellingen om «Den barmhjertige Samaritan». Etterpå fikk 6 åringene boka si. Så gikk hver familie rundt til ulike poster i og utenfor kirka. I kirka hadde vi en post rundt døpefonten, der de blant annet fikk kjenne på dåpssvannet og foreldrene kunne fortelle fra da 6 åringen ble døpt. De kunne også tenne lys og få hjelp av foreldrene til å skrive en bønn. Ute gikk oppgavene på å telle dører, vinduer og trappetrinn på kirka, det var en post som handlet om bibelfortellingen og en post hvor de skulle gjette hvor mye godteri det var i glasset.

Til slutt samlet vi oss rundt bålet med kakao og boller. Til tross for at det denne ettermiddagen var litt kaldt ble det en koselig samling rundt bålpanna. En annerledes, men fin måte å treffe 6 åringene og deres familie på.

Lystening

Bålpanna er klar!

Samling utenfor kirken

Fam. Daniel de la cruz Olsen

Olivia og pappa Fuglestveit

Karianne og Daniel Falkum

Fam. Von Garell

S-Leir

17. og 18. april: S-leir for 3. og 4. klasse.

6 årsbok

2. mai utdeling av 6 årsbok i Valle kirke kl. 11.00.

5. mai dåpsskole for 6 åringene på KFUK/KFUM fra kl. 17.00-18.00.

Baby og småbarnstreff

Dette tilbudet er vi også godt i gang med. I skrivende stund har vi hatt to samlinger både i Spangereid og på Vigeland. Her må vi også gjøre tilpasninger i forhold til koronarestriksjoner, men vi opplever at tilbudet som gis blir positivt mottatt.

Baby og småbarnstreff på Vigeland Lindesnes KFUK/KFUM i onsdag i oddetallsuger

Tilbud fra 0 – skolealder
Fra kl. 10.30 – ca. 12.00
Sangsamling: 10.30
Lunsj: ca. 11.00. kr. 30,- pr familie
Datoer våren 2021: 17.03, 14.04, 28.04, 12.05

Babysang på Spangereid mandag i partallsuger

Tilbud fra 0 – 12 mnd.
Fra kl. 10.30 – ca. 12.00
Lunsj. Ca. 11.00. kr. 30,- pr familie
Datoer våren 2021: 22.03, 19.04, 03.05

Lik oss på Facebook
Vigeland baby og småbarnstreff
Spangereid baby og småbarnstreff

Konfirmanter 2021

Vi er godt i gang med årets konfirmantkull. Det har blitt noen annerledes presentasjonsgudstjenester, men tross alt har det fungert bra.

Utesamling med apell, utdeling av bibler og en kopp varm kakao/kaffe og boller har fungert flott. Disse samlingene har vært fine og vi har fått gode tilbakemeldinger på at vi får til og gjør dette i disse annerledestidene. Vi har kjøpt inn bålpanne og den har

blitt flittig brukt og helt sikkert mer fremover. Ellers har ungdommene undervisning tirsdager etter skoletid, og fortsetter med det. Vi deles i grupper og både Rolf, Monica og Elisabeth underviser.

Temaene vi blant annet skal lære om er: dåp, tilhørighet, gudstjeneste, bibelfortellinger, kristne høytider, Den hellige ånd, sorg, menneskeverd, kirkens nødhjelp fasteaksjon og til sommeren gleder vi oss til leir.

Det er fint å treffe ungdommene – en flott bukett med fine ungdommer som vi gleder oss over å bli kjent med.

sammen for de forfulgte

Misjonsprosjektet vårt

Kjære trofaste venner,

Pastor Ramazan Arkan. Foto: Stefanusalliansen.

Vi er så takknemlige for deres bønner og støtte! Vi er virkelig velsignet og heldige som får forbønn både for vår familie og menigheten vår. For et privilegium!

Som kanskje flere av dere vet, mistet min kone sin mor i desember. Hun døde av COVID-19-viruset. Rett før jul, etter å ha prøvd å overleve viruset i 20 dager, klarte hun dessverre ikke mer. Dette var et stort sjokk for oss alle. Vi tok raskt avgjørelsen om å dra til USA for å delta på begravelsen og tilbringe tid med min kones familie. Måneden vi tilbrakte i USA var fylt med mye tristhet, men vi er samtidig takknemlig for at vi fikk muligheten til å dra.

Vi ankom tilbake i Tyrkia for tre uker siden. Dessverre er fremdeles antallet COVID-smittede i Tyrkia veldig høyt og vi lever vår hverdag med daglig portforbud, nedstengning i helgene og skolene er stengt. Det er vanskelig å være tålmodig gjennom dette. Det føles som om vi fremdeles ikke helt har klart å tilpasse oss endringene og begrensningene i livene våre og i menigheten vår.

Her om dagen fikk jeg et spørsmål fra en venn. Han spurte om hvordan det var å jobbe i menigheten under pandemien. Jeg syns det var et godt spørsmål, men fant det vanskelig å sette ord på følelsene mine. Det er absolutt en krevende tid for de aller fleste mennesker i hele verden, i alle slags situasjoner. Mange lærere har blitt tvunget til å ha digital undervisning. Forretningsfolk har ikke kunne utføre møtene sine fysisk. Advokater forsvarer sakene sine på avstand. Og selvsagt, medisinsk personell har tatt nye og større risikoer enn vanlig, samt hatt høyere stressnivå og mer å gjøre på jobb enn noensinne.

Avhengig av hvor du bor i verden, har mest sannsynlig menigheten din også måtte tilpasse seg og det har medført endringer. Ansatte i menigheter møter nye utfordringer og spørsmål om fremtiden. Som pastor i Tyrkia, har jeg opplevd at vår menighet har blitt strukket til alle kanter, og det har ikke vært lett. I et land hvor 99,8% av befolkningen er muslimer, er det få kirker, de er langt fra hverandre – og kristne opplever ulike utfordringer som motstand og forfølgelse. Det krever virkelig mot og en sterk tro å være kristen i Tyrkia. Kristne tyrkere trenger kirken jevnlig, de er avhengige av den kjærligheten, støtten og omsorgen fra deres kristne brødre og søstre.

I rundt ett år nå har tyrkiske myndigheter innført mange ulike restriksjoner relatert til COVID-19. Disse restriksjonene har på ingen måter vært rettet mot å stoppe kristne fra å møte hverandre. Moskeer har også vært stengt for å stoppe spredningen av viruset. Likevel, på grunn av nedstengning og andre protokoller, har mange av våre gudstjenester og samlinger blitt avlyst det siste året. Som mange kirker rundt om i hele verden, har det vært mye vanskeligere for våre medlemmer å møtes fysisk. Det har både vært utfordrende å tjene Gud, samtidig som det har vært en god mulighet for oss å styrke vår personlige relasjon til Gud. Som predikanter og pastorer, bruker vi ofte lignelser om å plante frø. Det er vårt ansvar som troende å plante frø hos mennesker – og det er Guds jobb

å la disse frøene vokse hos hvert individuelt menneske. Vi har selvsagt fortsatt å plante frø under pandemien.

Faktisk, på grunn av alle restriksjonene, har vi måtte være kreative og finne nye måter å nå ut til mennesker på. Vi økte vår digitale tilstedeværelse og vi har sett flere frukter fra dette. Vi har hatt mulighet til å nå ut til nye mennesker ved å dele våre gudstjenester digitalt og bruke mer tid på å kommunisere med dem som er interessert. Faktisk, får vi lov til å holde åpen kirkebygget i ukedagene og snakke enkeltvis med mennesker. Her opplever vi at en del ikke-troende kommer til kirken for å stille spørsmål – og snakke om - Gud og kristendommen. De siste to månedene har derfor fem nye mennesker kommet til tro.

Selvfølgelig, ved siden av å «plante frø» hos ikke-troende, ønsker vi å være en oppmuntring for de som allerede er kristne. Vi ønsker å ha omsorg for og gi næring til de som lever som troende. Som pastorer og ledere i vår kirke i Tyrkia, har vi brukt mye tid på å ringe våre medlemmer for å høre hvordan det står til med dem. På grunn av presset og vanskeligheter med å være kristen i en primært muslimsk kultur, opplever vi at tyrkiske kristne trenger ekstra støtte og omsorg. Derfor har vi vært tydelige på at vi ønsker å være der for dem og hjelpe der det trengs. Vi er takknemlig og privilegerte fordi Gud har tilrettelagt for at vi kan hjelpe vår trosfamilie gjennom vanskelige tider.

Likevel, vil jeg være tydelig på at det er vanskelig å vite hvordan de virkelig har det når vi ikke får møtt dem jevnlig. En del av den kontakten vi er vant til å ha, er ikke der lengre. Vi har tanker og spørsmål om hva som kanskje skjer i livene deres. Vi lurer på om noen sliter i troen. Kanskje noen blir skadet av andre familiemedlemmer som ikke liker at de er kristne. Kanskje noen har falt fra i troen fordi de ikke blir stilt til ansvar av noen. Kanskje noen er deprimerede eller overveldet og ikke klarer å fortelle det når vi ringer. Kanskje en familie ikke har råd til å betale leie eller kjøpe mat, og føler skam for å spørre om hjelp. Usikkerheten er vanskelig når vi ikke vet hvordan disse fantastiske menneskene virkelig har det. Når jeg tenker på alle disse tingene, får jeg en lignelse som jeg ønsker å dele med dere:

Når du planter tomatfrø, vil en tomatplante vokse opp fra jorda. Du kan tydelig se at det er en tomatplante. Når du vanner den, kan du se om den reagerer og vokser seg større og sterkere. Dersom insekter kommer, kan du bruke insektmiddel for å bli kvitt dem og få tilbake en sunn plante. Du kan se at de grønne tomatene begynner å dukke opp, som etter hvert blir røde, modne og klar for å bli plukket. Men det er en annen historie dersom du planter poteter. Poteter vokser under jorda. Du kan ikke se dem og heller ikke vite om de vokser. Ved å ikke vite prosessen, kan du bare gjette deg frem til hva de trenger, og du vil heller ikke vite hvor mange poteter som vokser under der. Akkurat nå føler jeg at å være pastor under

pandemien, er som å gå fra å plante tomater til å plante poteter. For ett år siden, før pandemien, var det mye lettere å ha oversikt over hvordan det gikk i kirken. Jeg kunne tenke på fremtiden, utvikle visjoner og legge spesifikke planer. Jeg kunne se hvilke områder hvor ting vokste, og hvilke områder som trengte «beskjæring». Nå, under pandemien, føler jeg at det er sesong for å dyrke poteter. Jeg vet at frøene er sådd og jeg er ganske sikker på at det er en del sunne poteter under jorda, men jeg vet det ikke helt sikkert. Jeg kan ikke se dem. Jeg kan ikke forutse hvor mange poteter som fremdeles vil være der når det er tid for å høste, og jeg syns det er vanskelig å ha nok å forutse for at jeg skal kunne planlegge dagene frem i tid.

Det står i bibelen om å gå i tro og ikke etter hva en ser. Jeg må innrømme at jeg virkelig liker å se tydelig hvordan Gud gir næring til frøene som har blitt plantet i vår menighet. Jeg liker å se hvordan nye troende vokser til å bli trofaste, helhjertet og dedikerte kristne. Likevel, blir jeg nå sterkt utfordret til å gå i tro og til å fortsette arbeidet jeg er kalt til uten å se hva det faktisk gjør for de «potetene som er under jorda». En ting jeg er sikker på er at kirken i Tyrkia er resultat av Guds arbeid. På Hans egen måte har Han alltid hatt full kontroll på høstingen. Det er ingenting som kan begrense Herren. Ikke engang en global pandemi. Må Gud hjelpe meg til å gå stødig i troen og hjelpe meg til å kjenne at høstingen er i Hans hender.

Gode hilsener fra Ramazan Arkan

Aksjon 2021
fra Kristi himmelfart – St. Hans
Fra 13.mai – 24.juni

For å:

- Styrke menighetens eget misjonsprosjekt ...
- Stå sammen med våre søsterkirker i felles oppdrag ...
- Gjøre Jesus kjent hos oss og i hele verden ...
- Bidra i de globale utfordringene pandemien gir ...

Informasjon og spørsmål om påmelding blir presentert for menighetene 24.mars.

 DEN NORSKE KIRKE
Agder og Telemark bispedømme

Mer himmel på jord
www.kirken.no/sammen

Et lysende kapittel i min livsfortelling

Det var en gang en student på 22 år som gikk inn en dør i et hvitt hus ved Akerselva i Oslo. Ikke visste jeg hvor mye dette skulle forme meg. Fortsatt kaster det lys over det som skjer i dag – det jeg opplevde gjennom fem år som frivillig i Kirkens SOS.

Jeg var frivillig i fem år og for femten år siden var lagde jeg magasinet DOKUMENT INNENFRA der jeg intervjuet innringere flere ganger gjennom et år. Møtet med Kirkens SOS, verdien, menneskene og livet – kaster ennå lys over livet og arbeidet mitt over 30 år etter. Derfor er det også spennende å være med i et lite formidlingsprosjekt dette året.

Det finnes menneskemøter og erfaringer som aldri slutter å kaste nytt lys over livene våre. Det finnes kapitler som blir en viktig del av livsfortellingen vår. Ordene, menneskene, følelsene og lærdommen følger oss livet ut. Vi kan gå inn og hente ut det vi så, det vi lærte, den vi var. Vi kan se hvordan det har påvirket den vi er i dag. Å være frivillig i Kirkens SOS, å møte menneskenes fortellinger om skam, angst, gleder og sorger, gikk rett til hjertet. Det ble et forandringsøyeblikk på fem år.

Mennesket først – alle er en del av Viet

Jeg gikk inn en åpen dør. Hva møtte jeg?

Ansatte med vidåpne favner for hele bredden, høyden og dybden i menneskelivet.

Elsk først, prøv å forstå og men noe etterpå – var holdningen jeg møtte hos ansatte ved Kirkens SOS.

Mennesker er mennesker – enten vi er homofile, heterofile, snille, slemme, gode, onde, utsatt for påkjenninger, drittsekker, avvisende, imøtekommende, troende, tvilende, unnvikende, selvsentrerte, oppofrende, skamfulle, feilbarlige og fenomenale. Ofte er vi flere ting på en gang. Men vi er mennesker. Det forener oss. Det finnes ikke noe *de* og *vi* – alle er en del av Viet. Det betyr at også gode mennesker kan slappe av og erkjenne at de også er drittsekker innimellom. Det finnes nåde, ikke for de andre, men for oss.

De ansatte var kunnskapsrike og kloke. Lederne viste tydelig at de verdsatte oss, var nysgjerrige og åpne og gav oss følelsen av at det ikke var noe i hele verden vi ikke kunne fortelle. Det ville bli tatt imot, uansett. Veiledningen var drevet av erfarne mennesker som ble en slags katalysator på alt annet jeg lærte i studietiden. Jeg lærte at jeg ikke skulle forandre, dempe eller skjule den jeg var - at selvrealisering kan være sunt når vi realiserer oss

for andre. Og at det er lov til å le. Særlig over egne feilbarligheter. De bidro til å hente fram livsfortellingen min, hjalp meg å integrere både vonde og gode følelser, tro og tvil som en naturlig del av det å være Eva. Det vokser fortsatt en tre av takknemlighet i meg med frukter som bærer navnene til flere av de ansatte, frivillige og innringere.

På Kirkens SOS snakket de sant om livet, sant om troen, sant om det mørke og sant om det lyse og deilige i livet. Og Gud var kjærlighet. Gud er virkelig, han fins aldri noe annet sted enn i virkeligheten - samme hvordan den for tiden ser ut. Når vi snakker sant om smerten, er det som om gleden blir tilgjengelig på en ekte og dypere måte.

Jeg tror møtet med Kirkens SOS lærte meg mye om å lete etter ord som rommer nyansene, det vi ikke kan gripe, ikke kan fatte, det mulige i det umulige. Det er kanskje derfor poesien også ble et av mine uttrykk. Det er som om den rommer det komplekse mer enn mange andre språklige genre.

De andre frivillige

Hver telefonvakt ble en ny, spennende, av og til krevende, men alltid lærerik og givende opplevelse. Vi var ofte to på vakt, og mellom samtalene satt vi i vaktrommet som alltid hadde tente lys og en varm atmosfære. Vi delte tanker, det oppstod en fortrolighet, menneskemøter som viste at tillit kan oppstå med fremmede på uventede steder. Det som ble sagt og betrodd, var det bare veggene i rommet som fikk høre. Vi delte ofte tanker om samtalene fra innringerne dersom det var noe som hadde gjort spesielt inntrykk. Jeg husker vi snakket om at ingenting er sort hvitt, at vi ikke ville trodd at de vi snakket med hadde det så vondt om vi hadde truffet med på jobb eller i en menighet. At det var så mange fortellinger som ingen fikk høre – og derfor fikk ikke menneskene den trøst og forståelse de trengte. Kirkens SOS arbeider LivsNært.

Innringerne

Av innringerne lærte jeg mye om at mennesker ofte er flere ting på en gang. De fleste bærer på en annen historie enn den de viser. Og – at mange leter etter lyspunkter og håp, ikke bare etter å fortelle om det vonde. Jeg lærte også at noen ganger sa de ikke alltid det vondeste eller verste de hadde gjort eller blitt utsatt for først – de følte seg fram, sjekket om det var nåde nok til å fortelle alt.

Jeg lærte noe som innringer Cathrin fra Dokument Innenfra satte gode ord på: «Jeg gir deg ikke det vondeste og mest skamfulle i livet mitt, om du ikke samtidig ser alt det vakre jeg er.»

Jeg lærte at ordene mine kunne åpne og lukke. Det er ikke bare selve ordene som betyr noe, men hvilke VÆREN jeg pakker ordene inn i. Ordene kunne være for små til at fortellingene kom ut. Ordene måtte være store og romslige slik at hele livet fikk plass i dem. At stemmen min kunne varme eller gi kuldegysninger. Av og til skjer det – at stemmen din gjør vann til vin. Jeg lærte at det viktigste var ikke å svare og mene, men å motta og prøve å forstå.

Alle innringerne, ansatte, frivillige og arbeidet med magasinet DOKUMENT INNENFRA og menneskene som bidro lærte meg mye om at alt begynner med menneskesyn og verdier i arbeidet med mennesker. Så får tiltakene, forskriftene og metodene bygge på det. Når vi ikke vet hva vi er forankret i, kan vi fort bli usikre i møte med enkeltmenneskers livsfortellinger. **For menneskeliv lar seg ikke standardisere.**

Hva tok jeg med meg fra ansatte, frivillige og innringere
Møtet med Kirkens SOS ble et møte med Det betingelsesløse. De fleste av oss kjenner på krav, usagte og mer definerte. For noen sniker dette seg inn i troslivet også. Du må gi, du må være så og så god, da blir Gud fornøyd og gir deg det du trenger. Noen utvikler nesten to jeg, et godt jeg som andre kan se og et jeg som kjenner på avmakt, som trenger å bli favnet betingelsesløst som feilbarlig. I møte med holdningene og ordene som ble formidlet av menneskene ved Kirkens SOS ble avstanden mellom disse mindre. De vektla å snakke om at i møte med det betingelsesløse i troen og kjærligheten, kan både den gode Eva, den troende og det tvilende, den glade og den triste – henge sammen. Jeg var både en som gjorde godt og en som gjorde dumme ting. Jeg kunne ha det vondt og jeg hadde mye å være utrolig takknemlig for.

Troen fikk også utvidet ordforrådet sitt i møtet med Kirkens SOS. Den favnet større deler av livet, av den jeg var og de jeg møtte. Det lå en slags frihet i å være feilbarlig, sårbar og sterk på samme tid. Og alltid – alltid favnet av Guds barmhjertighet. Verdig å bli elsket og ta imot, ikke bare gi.

Verdsett mennesker. Verdsett. Ha tro på dem når de ikke tror på seg selv. Jeg ønsker heller å overvurdere alle jeg møter, da får de et rom å vokse i. Om jeg klarer å gjøre andre store, er det som om tilliten lettere gjester oss. **Jeg lærte noe om å verdsette, ikke bare holde ut med, forskjellighet.**

Anerkjenn smerte. Prøv å forstå hva som ligger bak at mennesker oppfører seg som de gjør, har det som de har det. Det er som regel gode grunner. Det er som regel en lang vei av hindringer, kulde og avvisninger som leder til livsbegrensende selvbeskyttelse. Men de fleste mennesker vil gjøre godt, ønsker seg relasjoner, vil bety en forskjell i verden.

Det uforklarlige som forandrer ...

Jeg lærte også at av og til en sen nattetime på telefon, chat eller på et vaktrom - i en dialog mellom to mennesker, skjer det noe vi ikke kan forklare. Plutselig og uventet ser noe litt annerledes ut både for den som ringte inn og den som sitter på vakt i Kirkens SOS. Et møte mellom to mennesker som krysser hverandre i natten, gjør at noe blir litt lysere. Av og til lyser ordene veier mellom oss. Og vi kjenner det, tross smerte og kamper, gråt og sorg: Fortsatt skinner lyset i mørket ... Og mørket klarer ikke å overvinne det ...

Brønnen i deg

Når det sitrer mellom bokstavene
og bobler under ordene
når setningene slynger seg rundt
hverandre og danser til toner
bare de tillitsfulle kan høre

Da skjønner du
at ingenting
har klart å tømme
den brønnen av dyp glede
de dypeste sorgene gravde

Eva Dønnestad

DEN LILLE STJERNA

*Jeg er den lille stjerna
som henger høyt nok til å se
at det overveldende mørket
du tror vil fylle deg*

*kun er en liten prikk
som lett kan lyses opp
av meg*

Eva Dønnestad,
Prosjektmedarbeider KSOS Agder,
MenneskeMøteKompetanse -utvikler
Universitetet i Agder og spaltist/fagformidler
i RVTS Sør.

TRENGER
DU NOEN Å
SNAKKE MED?

KIRKENS
SOS

Hf. 22 40 00 40
sos-chat

BARNESIDA

I dag har jeg lyst til å dele en sang med deg her på barnesida i Båndet.

På Golgata sto det et kors
Jesus døde på korset.
I hagen var det en grav.
Jesus lå i den graven.
Men korset er tomt, graven er tom.
Jesus stop opp og han lever! (x2)

Denne sangen lærte jeg på søndagskolen da jeg var liten og synger den fortsatt. Den forteller så enkelt om hva påske er. Vi skal nå feire at Jesus døde på korset for oss, han ble lagt i ei grav, men fortellinga slutter ikke her. Jesus sto opp og han lever i dag. Det Jesus gjorde er virkelig helt fantastisk. Han gav sitt liv for at vi skulle få evig liv hos Gud. Vi har jammen mye å feire og takke for.

Fargeleggingsoppgave

Klarer du å løse disse påskesnøttene:

1. Hva heter dagen i påska da Jesus red inn på et esel?
2. Hvem vasket føttene til disiplene?
3. Hva het disippelen som forrødte Jesus?
4. Hva het hagen der Jesus ble tatt til fange?
5. Hvem hang ved siden av Jesus på korset?
6. Hva skjedde 1. påskedag?

Send svar til md542@kirken.no og bli med i trekningen om en fin premie!

God påske!

Monica

Dåpens gave

Helt siden Jesus ba oss om å døpe, har mennesker søkt dåp. Dåpen er et mysterium. Ord kan ikke fullt ut beskrive det som skjer. Vannet øses opp i Faderens, Sønnens og Den hellige ånds navn. Ved evangeliet, det levende Ordet, blir vannet en nådens kilde. Dåpen gir oss del i påskefortellingen om Jesus som døde og sto opp av graven.

Tradisjonen vår er at barn blir båret til dåpen. Vi feirer det nye livet, og legger barnet i Guds hender. Foreldre gjør mange valg for sine barn. Når et barn blir døpt, svarer foreldre og faddere ja på barnets vegne. Men det er aldri for sent å bli døpt. Når ungdom og voksne blir døpt, svarer de selv ja. Også da står faddere klar til å hjelpe den dømte til å leve i dåpen og troen på Jesus. Bibelfortellinger, bønn, nattverd og tilhørighet i kirken er en del av dåpens velsignelse.

Vannet i den kristne dåpen er et tegn som rommer både liv og død. Vannet er vårt livsgrunnlag og samtidig en trussel. Når vi feirer dåp setter vi derfor også ord på og tar avstand fra det som er vondt og imot Guds vilje. Dette gjør vi i fellesskap når vi forsaker djevelen og bekjenner troen.

Dåpen skjermer oss ikke fra ondskap, synd og destruktive krefter. Den gir oss et løfte og et håp om at livskraftene er sterkere, og at Gud tilgir oss og renser oss for all urett.

Livet fører oss opp og ned. Vi er både sterke og sårbare, og trenger å høre til i en sammenheng. Hvor ulike vi enn er, i dåpen forenes vi på tvers av alt som skiller. Dåpen gir fellesskap med Kristus og med kristne søsken i vår lokale menighet og i den verdensvide kirke. Dette fellesskapet strekker seg over tid og rom: for det er én tro, én dåp, én kirke. Det vi får i dåpen gir mot og styrke til å elske Gud og vår neste.

Dåpen er en Guds gave, gitt av nåde, tre håndfuller vann, øst opp i Faderens, Sønnens og Den hellige ånds navn til evig liv. Vi går fremtiden i møte sammen med Kristus.

Vi i Lindesnes menighet ønsker deg velkommen til dåp!

Ådnes tilbakeblikk

Misjonsforening i Vigmostad

I forbindelse med stiftelsen av Det Norske Missionselskab (NMS) i Stavanger sommeren 1842, ble det sendt innbydelse til misjonsvenner om å delta. Sigrud Tufteland har i sitt arbeid med lokalhistorien for Vigmostad, kommet over et brev fra for-

mannen i Vigmostad misjonsforening, Andreas Aamodt, der han takker for innbydelsen. Misjonsforeningen i Vigmostad var blant de aller første i landet som meldte seg inn i hovedorganisasjonen.

Ifølge Sigrud Tufteland ble Vigmostad misjonsforening stiftet allerede i 1840, altså to år før hovedorganisasjonen. Også Lyngdal misjonsforening ble stiftet før landsammenslutningen, så dette var ei tid med gryende misjonsinteresse over land og folk. Lyngdalspresten Gabriel Kielland var blant de som i mange år ivret sterkt for misjonssaken og kan også regnes som en av de mest sentrale i oppbyggingen av NMS. Prestefrua Gustava Kielland startet sin misjonskvinneforening i Lyngdal i 1840-årene, og disse foreningene spredte seg raskt som ringer i vann. Tidligere var misjonsarbeidet forbeholdt menn.

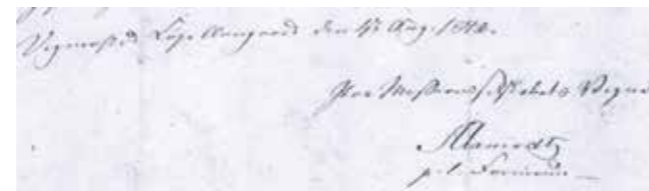

Andreas Aamodt (1803-1892).
Bildet er hentet fra boka
«Eiken kyrkje 150 år».

Andreas Aamodt var prest i Nordre Undal ei kort tid rundt 1842. Hans far, Christen Thorn Aamodt, hadde vært prest i Lyngdal, og Andreas hadde vært personellkapellan hos han fra 1830. Brevet han skrev på vegne av Vigmostad misjonsforening, tas her med i sin helhet, da det er interessant å se både stil og skrivemåte fra denne tida. Som en ser av brevet, vil Vigmostad-foreningen allerede nå «blive indlemmede» i hovedorganisasjonen. En ser også at det kun er menn som er innbudt. Brevet tilhører arkivet til NMS:

«Torsdagen den 7de Julii 1842 vare Missionselskabets Venner i Vigmostad Sogn, Undals Præstegjeld forsamlede paa Kapellangaarden Vigmostad – i Anledning af Stavanger Missionselskabs Skrivelse af 21de Mai d. A [dette Aar], hvori der indbydes til fra de enkelte Missionsforeninger at udkaare Mænd til at møde i Stavanger den 8de Aug. d. A, for der i broderlig Samtale og Raadslagning at handle om et norsk Missions Selskabs Stiftelse m.m.

Saa gjerne end dette Selskab ogsaa havde villet sende en Mand herfra, for der ogsaa at raadslaae med i dette vigtige Anliggende, seer det sig dog ei istand dertil, da Pastor Aamodt og Aanon Johnsen Haaland, de Mænd, som Selskabet vilde udkaare til dette vigtige Hverv, formedelst flere Hindringer ei kunde foretage denne Reise. –

Presten Aamodt hadde ei fin håndskrift. Her er avslutningen på brevet han sendte til Stavanger misjonsforening ved formannen fogd Schjøtz: «Vigmostad Kapellangaard den 1ste Aug. 1842. Paa Missionselskabets Vegne AAamodt p.t. Formand –»

Vi bevidne imidlertid Stavanger Missions Selskab vor inderlige Deeltagelse i dets Virksomhed, for at fremme denne vist nok med Guds Villie begyndte Gjerning. Vi ønske at blive indlemmede med i dette Selskabs Stiftelse, og samtykke i Alt hvad der der af vore christeligssindede Medbrødre bliver besluttet –

Den ubetydelige Sum Penge, som vi hidtil til dette Øiemed have samlet, og som vi, naar vi, som vi inderligen ønske, maatte blive underrettede om Udfaldet af dette Møde, haabe at forøge, forbeholde vi os senere at tilsende Selskabet. Gud give de Mænd, som der samles i et saa vigtigt Anliggende, baade Viisdom og Hjerte til at handle saaledes, at Alt kan skee til Guds Ære og hans Riges Udbredelse. – Vore Forbønner for Dem og Deres vigtige Gjerning skulle ikke udeblive – Vi anbefale os i deres Broderlige Venskab – Herren lægge sin Velsignelse til denne vigtige Handling For Jesu Skyld! – »

Min salme

JÖRN HÄNSCH HAR
VALGT SIN SALME OG
DELER HVA DENNE
BETYR FOR HAM.

Midt i alt det meningsløse

Det er snart et år siden COVID-19 har snudd hele samfunnet og livene våre «opp-ned». Dette året var mye preget av opp- og nedturer; og selv om utviklingen peker oppover nå så sitter mange av oss fortsatt igjen med stor sorg, savn, lengsel, usikkerhet, fortvilelse og spørsmål - ikke minst også om egen tro.

Svein Ellingsen - som selv gikk bort i fjor - har allerede i 1978 skrevet en salme som ordsetter denne situasjonen med mye tvil og sårbarhet veldig godt. Det viktigste er: Selv om man opplever vanskeligheter og tvil - det finnes fortsatt håp i troen!
N13 448 «Midt i alt det meningsløse»

Midt i alt det meningsløse

Midt i alt det meningsløse
som vi møter her på jorden,
blir vårt hjertes skrik til bønn.
Gud, vi roper: Om du finnes,
finn oss, redd oss når vi synker
i vårt eget tomhets-mørke.

Kom vårt sprenge liv i møte!
La oss i vår trengsel merke:
Under alle dyp er Du!
La oss gripe dine løfter:
Ingen makt skal kunne skille
oss fra Kjærlighetens allmakt.

Selv om ubesvarte hvorfor
stadig dirrer i vårt hjerte,
ber vi, Herre: Gi oss tro,
tro på deg som kjemper med oss
fylt av kjærlighet, i nærkamp
mot det ondes makt i verden.

Om vi seirer eller synker,
skal vårt svake liv bli båret
gjennom liv og gjennom død.
Gud, vi roper: Du som finnes,
finn oss, redd oss, la din nærhet
bli vårt lys i tvilens mørke.

 <p>SPAREBANKEN SØR</p> <p>Lindesnes, tel. 38 25 79 50</p>	<p>GRAVMONUMENTER SKIFER & GRANITT</p> <p>Sørlands STEIN AS</p> <p>4520 Lindesnes Tlf 38 25 64 00 fax. 38 25 78 60 www.sorlandsstein.no post@sorlandsstein.no</p>	 <p>RUUD REGNSKAP AS AUTORSERT REGNSKAPSFØRERSKAP</p> <p>Telefon: 382 58 338</p> <p>e-post: post@ruud-regnskap.no</p>
 <p>Alt i kolonial Blomster Garn</p> <p>Lindesnes</p>	 <p>BRG</p> <p>www.brgruppen.no</p>	 <p>Vigeland Bygg as TRE & BETONGARBEID</p>
 <p>REGNSKAP SØR AS</p> <p>post@regnskapsor.no tel. 38 26 44 33</p>		
 <p>Vigeland Taxi</p> <p>Tlf. 38 25 67 00</p>	<p>TJØMS TRAFIKKSKOLE - LINDESNES -</p> <p>Bil, tilhenger og mopedopplæring tlf. 994 53 886 - roytjom@gmail.com</p>	 <p>TREDAL</p>
<p>AUDNASTRAND OVERNATTING - SELSKAPER Utlevering av middag, smørbrød og koldtbord. Vi gjør ditt selskap velsmakende! Kontakt oss på telefon 38 25 83 80</p>	 <p>LEÅR makeriet DAME OG HERREFRISØR</p> <p>Hilsen Birte, Sissel og Rike</p> <p>Rådhusvn.1, 4520 Lindesnes Tel. 38 25 70 99</p>	 <p>SØNDAGSSKOLEN Jesus til barna</p>
 <p>NORUM</p> <p>MASKINENTREPRENØR 4520 LINDESNES</p> <p>Graving - Sprenging - Transport Tlf. 90 87 83 48 - Fax 38 25 95 65 E-mail: post@norum-as.no</p>	<p>Landes Begravelsesbyrå Flekkefjord - Farsund - Lyngdal - Mandal</p> <p>Døgnvakt: 900 98 006</p>	<p>Bli med til søndagsskolen!</p>
<p>as WARMBRODT VVS</p> <p>Tlf. 38 25 60 08 - Fax 38 25 60 95 Mob 90 64 13 48 / 91 38 03 27 4520 Lindesnes</p>	 <p>a/s SørMek</p> <p>Platearbeid / Mek.Verksted</p> <p>Postboks 99, 4523 Lindesnes Tlf. 38 25 71 10 - Fax 38 25 71 70 E-post sormek@online.no</p>	

 <p>Anleggsgartner Terje Haaland</p> <p>Tlf. 950 71 400 - 38 25 62 30</p> <p>-fagkunnskap gir trygghet</p>	 <p>Vigeland Bil</p> <p>HESTEHAGEN PÅ VIGELAND 4520 SØR-LINDESNES - Tlf. 38 25 66 62</p> <ul style="list-style-type: none"> Oppretting/lakking Bilglass Mekanisk reparasjon og diagnose Eu-kontroll <p>DEKK og DEKKHOTELL</p>	 <p>YX VIGELAND DEKKSENTER</p> <p>DEKKHOTELL - DEKKSERVICE - NYE DEKK</p>
 <p>blikkenslager Lindesnes BLIKK as</p> <p>Kjell & Kjell K. Steile</p> <p>4520 Sør-Lindesnes - Tlf. 38 25 98 93 - mob. 975 63 55 - 975 63 59</p> <p>Tlf. verksted Hestehagen 38 25 98 93</p> <p>Tlf. mobil 97 56 36 55 eller 97 56 35 90</p>	 <p>LEVERT AV OLJELEVERANDØR: MYDLAND-SERVICE johnm@online.no</p> <p>Fyringsolje - diesel • Alt i smøreolje til alle maskiner</p> <p>LANDBRUKSVERKSTED / FORRETNING 4520 Lindesnes TLF 38 25 68 50 - FAX 38 25 67 66 MOB 908 56 850 / 905 69 509</p> <p>SALG - REPARASJON Forhandler for Tredal Biltilhengere</p>	<p>Din lokale trafikksskole</p> <p>Lindesnes TRAFIKKSKOLE</p> <p>Tove B. Olsen • Tlf. 913 68 004 post@lindesnestraffikkskole.no • www.lindesnestraffikkskole.no</p>
 <p>FRIVILLIG SENTRAL</p> <p>Lyst til å være frivillig? Ønsker du besøk eller hjelp?</p> <p>Ta gjerne kontakt! Møte mellom mennesker</p> <p>Tel. 38 25 91 31 Pb. 27, 4523 Lindesnes Besøk: Knutsen-gården www.lindeses-frivilligsentral.no</p>	 <p>STONWORKS</p> <p>Gravstein - Utstilling Farmoveien 114, Roland Odd A. Døble tlf. 977 63 036</p>	<p>Br. Nygaard A/S MALERFIRMA</p> <p>Spangereidveien 2d - 4520 Lindesnes</p>

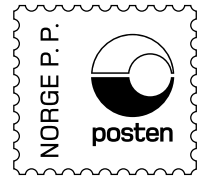
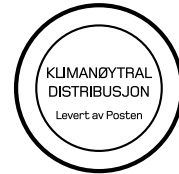

BÅNDET I POSTKASSEN! HJELP SØKES!

Menighetsrådet har vedtatt at de sammen med frivillige sørger for distribusjon av Båndet. Derfor ber vi nå om din hjelp; kan du tenke deg å være med å dele ut Båndet i postkassene i et avgrenset område i vårt nedslagsfelt? Alle monner drar!

Så tusen takk til deg som allerede er med på dugnaden! Kunne du tenke deg å være med på dette i stor eller liten grad ber vi deg kontakte Bjørg N. Tjøm på menighetskontoret. Bt238@kirken.no, tel. 994 58 393.

Retur: Båndet
Postboks 115
4524 Lindesnes

slekters gang

Valle

Døpte

Bjørnar Linga
Vemund Larsen Røksland
Mikael Kao-Topic
Rolf Einar Holte

Døde

Oddveig Grimestad f. 1933
Roald Grimstad f. 1934
Sylve Malvin Skår f. 1938
Bjørn Egil Johannessen f. 1962
Ingebjørg Hestad f. 1943
Ingjerd Nygård f. 1930

Spangereid

Døpte

Edith Fjeldskår Romsvik
Synne Osestad

Døde

Aslaug Jortveit f. 1932
Judith Hansen f. 1930

Vigmestad

Døde

Ingrid Solveig Ougland f. 1942
Torstein Bergstøl f. 1948

DEN NORSKE KIRKE

Lindesnes menighetsråd

Leder: Stanley Tørressen
Tlf. 48 95 99 19

Nestleder: Marte Flor Kristensen
Tlf. 94 01 23 89

Spangereid menighetsutvalg

Leder: Ole Fladstad
Tlf. 91 81 02 18

Vigmestad menighetsutvalg

Leder: Marry Kleiven
Tlf. 97 65 25 48

Kirkekontoret

Mandag - torsdag kl. 09.00 - 14.00
Tlf. 38 27 28 70 kl. 10.00 - 14.00 man-fre
post.lindesnes@kirken.no

Postboks 115, Vigeland, 4524 Lindesnes
Besøk: Rådhusveien 5,
inngang vis á vis Kulturtorget

Kirkeverge Øystein Ramstad
Tlf. 90 79 76 70
E-post: or293@kirken.no

Personalleder Tanja Sævik Husby
Tlf. 38 27 28 70
E-post: th844@kirken.no

Kirkegårdsleder Siri Gjerdsjø Risdal
Tlf. 91 59 86 89
E-post: sr897@kirken.no

Sokneprest Rolf M. Synnes
Tlf. 97 58 77 58
E-post: rs539@kirken.no

Daglig leder Bjørg Nilsen Tjøm
Tlf. 38 27 28 70 / 99 45 83 93
E-post: bt238@kirken.no

Menighetspedagog Monica de Klerk
Tlf. 40 21 04 45
E-post: md542@kirken.no

Kantor Jörn Hänsch
Tlf. 41 76 59 24
E-post: jh696@kirken.no

Menighetspedagog og vikarprest
Elisabeth Vea Fladstad
Tlf. 48 18 57 26
E-post: ef476@kirken.no

Kirkegårdsarbeider Hans Heggset Haga
Tlf. 47 28 22 11

Valle kirke

Kirketjener Bjørg Tjorteland Steinsund
Tlf. 93 48 72 50

Vigmestad kirke

Kirketjener Bjørg Nilsen Tjøm
Tlf. 99 45 83 93

Spangereid kirke

Kirketjener Kristian Nilsen
Tlf. 92 28 52 57

kirken.no/lindesnes

Facebook: Den Norske Kirke i Lindesnes